

The Path of the Mystic # 38

Overlijden is de mening van anderen over jou.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Vijftien jaar geleden was ik een politiek partijlid en probeerde door het verspreiden van ideeën de maatschappij te veranderen.

Mislukking en frustratie brachten me bij u. Kan het verspreiden van uw ideeën en het publiceren van uw boeken en tapes, nu uw mensen u niet kunnen bereiken, voldoende zijn om de nieuwe mens tot leven te wekken?

Of is er nog iets anders wat we kunnen doen?

De vraag is van Avesh. Wat je deed voordat je bij mij kwam, is niet hetzelfde wat ik je vraag om nu te doen. Je werkte met dezelfde misvatting – dat de maatschappij kan worden veranderd en het individu automatisch mee verandert. Je hebt niet gefaald omdat je ideeën verspreidde, maar omdat ideeën gebaseerd waren op een misvatting dat er een maatschappij bestaat met een geestesgesteldheid die veranderd kan worden. ‘Maatschappij’ is enkel een collectieve naam. Je kunt er niets mee doen. Wat er ook gedaan moet worden, moet naar het individu worden gedaan. Hij is het levende, begrijpende deel van het bestaan.

Dus het allereerste: wanneer ik zeg: ‘Laat het woord verspreid worden’, praat ik over individuen, niet over de maatschappij.

In de tweede plaats: er is niets machtiger dan het woord. Het is zo machtig dat de Bijbelse traditie ermee begint. ‘In het begin was het woord. Het woord was met god. Het woord WAS god.’

Ik ben het niet eens met de uitspraak, ‘in het begin was het woord’, maar ik ben het er zeker mee eens dat wie ook de Bijbelse passage schreef, hij zich enorm bewust was van de kracht van het woord.

Hij plaatst het zelfs vóór god – want per slot van rekening is ‘god’ een woord, en een leeg woord, zonder inhoud. Hij heeft tenminste het inzicht dat het woord zo machtig is dat dit het begin van het bestaan moet zijn.

Ik kan het met de verklaring niet eens zijn omdat een woord iemand nodig heeft om het te begrijpen, iemand om er betekenis aan te geven, anders is het enkel een klank. Wat zijn woorden? – klanken waaraan we een zekere betekenis hebben gegeven. En betekenissen zijn arbitrair, dus hetzelfde woord kan in de ene taal de ene betekenis hebben en in een andere taal een andere betekenis, en nog weer iets anders in een andere taal. Een woord heeft van zichzelf geen betekenis, een woord vooronderstelt een betekenis. Dus de uitspraak: ‘in het

begin was het woord', is feitelijk niet waar, hoewel het een belangrijke uitspraak is die de macht van het woord herkent.

De Hindi geschriften – niet één maar honderd en acht Upanishads – beginnen met de klank, niet met het woord.

Ze beginnen met OM – wat geen woord is, want het betekent niets, het heeft geen betekenis. Het is een dieper inzicht. 'In het begin' kan alleen maar klank zijn, niet een woord. Klank kan een woord worden wanneer er iemand is om er een betekenis aan te geven.

Maar er zijn boeddhistische geschriften die naar de pure grondslag gaan van het wezenlijke. Ze zeggen: 'in het begin was er stilte.'

Stilte, klank en woord zijn alle verbonden. Stilte is onmetelijk als de oceaan. Het is klank in potentie; het heeft zich nog niet gemanifesteerd. Het is als muziek die slaapt in de snaren van een gitaar – er zijn een paar vingers nodig om de muziek wakker te maken. Stilte is klank die slaapt. Maar in het begin kan er enkel stilte zijn.

Het inzicht verdiept zich van woord naar klank naar stilte, maar ik ben het met geen van de uitspraken eens, want er is nooit een begin geweest. Het hele idee van begin is onjuist.

Als ik het ging opschrijven, zou ik schrijven: 'Aan het eind is het woord, dan klank, dan stilte – als er een eind is.' Natuurlijk is er geen begin... en kan er geen eind zijn. Maar voor individuele denkers, individueel verlichte mensen, is er een begin en een eind voor zover het anderen betreft. Voor de verlichte persoon zelf is er enkel begin en geen eind. En in het begin is stilte.

Misschien dat de Upanishads te veel beïnvloed zijn door de ervaring van verlichting. Wanneer je mind verdwijnt, is er een begin, ruimte latend voor eeuwige stilte, maar voor jezelf is er geen eind. Natuurlijk ga je sterven voor zover het met anderen te maken heeft – en voor zover het jezelf betreft, leef je. Dood is het idee van anderen over jou. Voor hen is er aan het eind het woord – want de boodschap van de meester moet in een woord of in woorden worden vervat.

Denk dus niet dat woorden niet machtig zijn. Gewoonlijk hebben alledaagse woorden geen macht, ze hebben enkel nut. Maar wanneer de verlichte mens spreekt, heeft het woord geen nut, maar heeft het eenvoudig een enorm vermogen om je hart te transformeren.

Dus wanneer ik zeg: 'Verspreid het woord', bedoel ik, wat ik je ook heb gezegd, om op zo veel mogelijk manieren te blijven verspreiden. Gebruik alle nieuws media, gebruik alles waarin de technologie heeft voorzien, zodat het woord alle uithoeken van de aarde bereikt.

En denk eraan, het is veel machtiger dan enig nucleair wapen, omdat nucleaire wapens alleen maar de dood kunnen teweegbrengen – dat is geen macht. Maar het woord dat afkomstig is van een verlicht bewustzijn kan je nieuw leven brengen, het kan je een wedergeboorte geven, een wederopstanding – dat is macht.

Iets vernietigen kan iedere idioot. Creëren vraagt om intelligentie.

Ik ga woorden voor je achterlaten van een enorm potentieel vermogen. Als je die gewoon kunt blijven fluisteren, zal je verbaasd zijn dat ze het hele menselijk hart kunnen veranderen. Als het woord afkomstig is van het ontwaakte bewustzijn, wordt het klank, naargelang het binnenin je zich uitstrekt – want betekenis is van de mind. Dieper dan mind betekent zonder betekenis, enkel klank. Maar er is nog een diepte waar geluid in stilte verdwijnt. Het ware woord, het authentieke woord, creëert altijd stilte in je. Dit is het criterium van zijn macht – dat het niet leeg is; het bevat klank en klank bevat stilte, en stilte is het wezen van het bestaan.

Je stelt de vraag: ‘Is het voldoende om enkel het woord te verspreiden?’ Wat wil je – bommen maken? Terrorist worden? Mensen vermoorden? Wat wil je nog meer? Nee, er is niets anders. De ontwaakte mensen hebben door de eeuwen heen niets krachtiger gezien dan het woord. Het is enkel een kwestie van het te verspreiden, en niet verspreiden als een papegaai, niet als een grammofoonplaat, maar het verspreiden als een vertegenwoordiger ervan. Alles wat je zegt, moet je ook zijn; alleen dan kan wat je zegt kracht krijgen. Dus maak je geen zorgen. Hoeveel keizers zijn er in vijfentwintig eeuwen over de hele wereld geweest? Maar niemands naam komt ook maar in de buurt van die van Gautam Boeddha. Enkel die naam staat als de Everest – alles in de buurt lijkt wel een pygmee. En wat was de kracht van deze mens? Hij deed niet anders dan een enkele methode hanteren: zijn stilte transformeren in klank en in woord.

Dat gebeurt er binnenin de ontwaakte mens. Hij is in stilte: hij zorgt ervoor dat stilte zijn vermogen naar de actualiteit brengt; het wordt klank. Hij geeft er betekenis aan – want alleen betekenis kan de brug zijn.

Je luistert naar het woord. In jou moet ook weer hetzelfde proces plaatsvinden. Door middel van de mind begrijp je de betekenis, maar je laat de klank dieper glijden.

Betekenis blijft in de mind. Klank reikt naar het hart. En als je de klank ook laat verdwijnen, dan bereik je je wezen, dat stilte is. Wat in het geval van de meester gebeurt, moet worden omgekeerd. Het is een code taal – je moet het decoderen. En het is niet enkel een kwestie van gewoon herhalen wat ik zeg,

het is een kwestie van het leven. Je leven moet er een bewijs van zijn, dan is niets anders nodig.

De hele menselijke evolutie vond plaats door het woord. Elke meester laat de wereld achter met zwangere woorden, die, in de juiste handen, blijvend een enorme energie van transformatie kunnen zijn.

We zijn hier niet om wie dan ook te vermoorden of wat dan ook te vernietigen. We zijn hier om iets te creëren, en het meest wezenlijke, het allerbelangrijkste, is het bewustzijn van de mens. Ja, wanneer bewustzijn wordt gecreëerd, verdwijnen vele dingen uit eigen beweging, je hoeft ze niet te vernietigen.

Dit is de schoonheid van het hele werk: niets is vernietigd, maar duizenden dingen verdwijnen, en ten slotte blijft er maar één ding over – de ervaring van het eeuwige. Zelfs jij verdwijnt erin. Maar het 'ervaring' noemen, is zelfs niet juist, het is er gewoon. Wat ik leer is een existentiële revolutie.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Ik heb naar een kat gekeken die met een muis speelde voordat hij hem doodmaakte en opat. Alsof het een spel was, leek het alsof de kat er heel veel plezier in had om de arme muis te martelen. Ik heb vaak ontdekt dat ik tussenbeide kwam ten behoeve van de arme muis.

Is wreedheid een inherente kwaliteit van het bestaan of een deel van onze biologie, of wat is het?

Wreedheid is een misverstand. Het komt in ons op door de angst voor de dood. We willen niet sterven, dus voordat iemand jou dood maakt, zou je hem willen dood maken – want aanval is de beste verdediging. Ik citeer Machiavelli, van wie het achterkleinkind een sannyasin is. Machiavelli heeft de politieke mind in het Westen enorm beïnvloed.

Vijfduizend jaar geleden werd eenzelfde type mens in India geboren; zijn naam was Chanakya. Hij heeft de oosterse politieke mind op dezelfde manier beïnvloed.

Je zult verbaasd zijn als je weet dat na India's bevrijding en al het praten over geweldloosheid en de geweldige macht van geweldloosheid die India zijn vrijheid heeft gegeven... terwijl Gandhi nog in leven was, hebben ze de diplomatieke wijk van New Delhi 'Chanakyapuri' genoemd, naar die man van vijfduizend jaar geleden, Chanakya. Chanakyapuri betekent de Stad van

Chanakya. En hij zei precies datgene wat Machiavelli net twee tot drie eeuwen geleden zei: 'Aanval is de beste verdediging'.

Je weet niet wie je gaat aanvallen. In het dierenrijk en in de menselijke wereld is er een enorme concurrentie. Dus mensen blijven eenvoudig aanvallen, en maken zich er niet druk om of diegene die ze aanvallen hen ook echt ging aanvallen. Maar er is geen manier om dat te ontdekken – het is beter geen risico te nemen.

En wanneer je iemand aanvalt, wordt je hart langzaam steeds harder en je begint van het aanvallen te houden. Het verschijnsel kan bij dieren worden waargenomen, want het is dezelfde concurrentie – voor voedsel, voor macht...

De laatste ontdekkingen hebben aan het licht gebracht dat bijna alle dieren een zekere hiërarchie hebben. Als je twintig apen in een boom ziet zitten, dan wordt de bovenste tak bezet door de president. Hij is de machtigste aap, hij heeft iedereen verslagen. En omdat hij de aller-mchtigste is, heeft hij de beste vrouwen om zich heen. Niemand kan die vrouwen aanraken. De arme apen op de laagste takken hebben helemaal geen vrouwen, want het aantal van beide seksen is gelijk.

Onder de president zit de eerste minister, hij heeft zijn eigen groep vrouwen. Vervolgens is er het kabinet. En naarmate je verder in de boom naar beneden gaat, zijn daar de gewone apen – de bedelaars, de lanterfanter, de criminelen. Zij hebben niets.

En vaak is er chaos. Als de oude aap dood gaat, dan is er weer een geweldig conflict: wie gaat de baas worden? Maar zelfs als de oude aap nog leeft maar te oud is geworden, kunnen de jongere apen hem niet tolereren; dan gooien ze hem eruit. Een jongere aap wordt dan het hoofd van de groep, en hij neemt bezit van de vrouwen van de oude aap die nu op de laagste tak zit.

Net als Richard Nixon – niemand bekommert zich erom, niemand maakt zich er druk om: je hebt gefaald. Of Jimmy Carter die weer met zijn handel in pinda's is begonnen, zonder zich beschaamd te voelen dat het een grote afgang is van president naar de pinda's. Maar wat kun je anders doen? En van deze mensen zal niets meer gehoord worden tenzij ze sterven. Dan komt er misschien een kleine mededeling in de nieuwsbladen dat de ex-president van de Verenigde Staten is gestorven.

Wreedheid is niets anders dan een concurrerende geestesgesteldheid om de eerste te zijn. Als het geweld betekent, dan maar geweld – maar je moet de eerste zijn. Het zit in de dieren; en het zit in de mens. Maar waarom deze haast om de eerste te zijn?

De existentiële reden is de dood. Het leven is onzeker: vandaag leef je, morgen ben je er misschien niet meer. En er is zoveel om plezier aan te beleven en de tijd is zo kort. Dit gebrek aan tijd en zo veel om te beleven, zo veel om van te houden, zo veel om van te genieten, schept een hectische waanzin: je moet alles als eerste bereiken zodat je niets misloopt. En als iemand anders daar is gearriveerd, dood hem dan, als het nodig is hem te doden.

Wreedheid verdwijnt enkel – en op die manier vind ik de aanwijzing waarom wreedheid bestaat – ze verdwijnt alleen wanneer je weet dat dood niet bestaat. Wanneer je iets onsterfelijks in je ervaart, verdwijnt elke wreedheid. Dan maakt het niet uit. Je hoeft niet te rennen, je kunt gewoon een ochtendwandeling maken. En als iemand druk op je uitoefent, kun je hem voor laten gaan, want de arme kerel weet niet dat de wereld oneindig is, het leven oneindig is. Er is geen kans om iets te missen – zo niet vandaag, dan morgen. Maar als je het begrijpt kunt je niets missen.

In feite kun je veel mislopen door te vechten en gemeen te zijn naar elkaar, door gewelddadig te zijn, omdat dit hele proces je verhardt, je hart tot een steen maakt. En het hart dat is geworden tot een steen, gaat alles mislopen wat geweldig is, alles wat prachtig, alles wat gelukzalig is.

Maar het is moeilijk dit aan de dieren uit te leggen. Het echte probleem is dat het zelfs moeilijk is het aan mensen uit te leggen dat door wedijver, wilde ambitie, alles als eerste pakken, je een waanzinnige wereld creëert waarin niemand van iets geniet en iedereen arm blijft.

De enige manier om het mensen te laten begrijpen is hen helpen hun onsterfelijke zelf te voelen, en dan verdwijnt alle wreedheid onmiddellijk. Het is de korte levensduur die het probleem schept. Als je naar beide kanten oneindigheid bezit – verleden en toekomst – is het niet nodig haast te hebben, zelfs niet nodig te wedijveren. Het leven is zo enorm en zo volledig, je kunt het niet opgebruiken. Maar heel weinig mensen mediteren, heel weinig mensen kennen het eeuwige zelf, en dan blijven ze natuurlijk wreed en gewelddadig. Het is niet iets wezenlijks, het is niet iets dat je door de natuur is gegeven. Het is een bijproduct, een onbegrip, en je hebt niets gedaan om te begrijpen waarom het zo is.

Ik zat in Nagpur in India in een treinstation, en ik stond net op het punt een coupé met airconditioning binnen te gaan toen een man kwam aanrennen, me aan de kant duwde en zijn koffers naar binnen sleepte. Ik stond terzijde en sloeg de hele zaak gade – want de trein zou daar nog een half uur blijven staan. En in een coupé met airconditioning gaan er niet veel mensen komen. En mijn zitplaats was gereserveerd.

Toen hij alles naar binnen gebracht had, vroeg ik: 'Kan ik binnenkomen'?

Hij schaamde zich een beetje. Hij zei: 'Het spijt me dat ik u aan de kant duwde.' Ik zei: 'Nee, dat is geen probleem. Mensen hebben haast om de trein te halen; alleen maar een misverstand... u denkt er niet bij dat deze trein hier nog een half uur blijft staan. En er zijn maar twee passagiers, u en ik. Ik denk dat het ons in een half uur gemakkelijk lukt om binnen te komen – het maakt niet uit wie het eerst naar binnen gaat. En mijn zitplaats is gereserveerd, dus dat is geen punt... en ik denk dat uw zitplaats ook wel gereserveerd zal zijn.'

Reizen in een coupé met airconditioning zonder de zitplaats te reserveren is heel moeilijk. Degenen die eraan gewend zijn te reizen in de klasse met airconditioning moeten vijftien dagen van tevoren reserveren; anders is het puur toeval als er een zitplaats beschikbaar is, want er zijn er niet veel. In de hele trein is er maar één coupé met airconditioning.

Hij zei: 'Nee, mijn kaartje is niet gereserveerd.'

Ik zei: 'Toch was er geen haast. In plaats van de coupé binnen te gaan, had u de conducteur te pakken moeten krijgen om te kijken of er al dan niet een zitplaats beschikbaar is.'

Ik ging naar binnen en vond mijn zitplaats. Hij keek naar de naambordjes op de deuren: er was geen andere plek.

Dus kwam hij naar mij toe en zei: 'Misschien had u gelijk – ik had naar de conducteur moeten uitkijken. Er lijkt geen plaats te zijn, tenzij iemand niet komt of halverwege is uitgestapt of misschien bij het volgende station uitstapt.'

En precies op dat moment kwam de conducteur binnen. Hij zei tegen de man: 'Ik heb je weggestuurd uit de derde klas omdat je geen kaartje had. Toen ging je de tweede klas binnen en ik stuurde je weg uit de tweede klas. Vervolgens ging je de eerste klas binnen, en ten slotte dacht je nu misschien dat in de coupé met airconditioning niemand gaat reserveren. Gewoonlijk controleert niemand dat omdat iedere zitplaats gereserveerd is, maar ik ben je gevolgd.'

Ik zei tegen die man: 'U had zelfs geen kaartje, en u dacht dat er misschien een zitplaats voor u gereserveerd was! En u haastte zich, duwde me gewoon opzij. Ik begrijp niet wat voor type mens u bent. Maar één ding kan ik wel begrijpen: uw ongerustheid. Nu kan ik wel inzien dat u me niet weggeduwd heeft – u was bang dat de conducteur u zou zien. Hij heeft u van drie andere plekken weggestuurd en hij zal hier ook arriveren, dus voordat hij u bereikt, naar binnen gaan en ergens neerstrijken, doen alsof u slaapt of iets dergelijks, of gewoon naar het toilet gaan en daar blijven staan. Uw haast en uw onmannelijk gedrag, uw wild geduw tegen mij, laat eenvoudig zien dat er in u iets ontbreekt.'

Mensen die verkeerde dingen doen, ontbreekt het psychologisch altijd aan iets, en als ze geholpen kunnen worden gewoon wat te mediteren, is het niet zo'n

groot probleem; de menselijke samenleving kan minstens alle geweld kwijt raken. En als de maatschappij alle geweld kwijt raakt, betekent dat een psychologisch en spiritueel een gezonde samenleving. Maar je kunt rechtstreeks niets doen aan wreedheid, je moet iets indirect doen. Je moet iets doen met meditatie. En de mensen die door de eeuwen heen gemediteerd hebben, hebben allemaal bewezen dat ze absoluut geweldloos werden. Geweldloosheid lijkt een piekervaring te zijn van hen die begrepen hebben dat er niets is dat hen kan vernietigen; dan verdwijnt alle angst. Het is angst die geweld veroorzaakt, het is angst die wreedheid teweegbrengt. Je kunt rechtstreeks niets doen aan wreedheid, je moet iets doen aan angst, waaruit het voortkomt.

Het kat en muis spel is heel belangrijk. Het is niet alleen wreedheid, het is veel meer. De kat is er absoluut zeker van de muis te vangen. Ze houdt van het spel de muis enige ruimte te laten zodat de muis het gevoel heeft dat hij kan ontsnappen. De muis rent weg van hoek naar hoek, denkende dat hij kan ontsnappen, en de kat geeft hem voldoende kans om te ontsnappen, want ze weet dat ze hem gewoon met een enkele sprong afmaakt. Er zit geen plezier in het alleen maar afmaken van de muis. Ze wil enige opwindning teweegbrengen, enige uitdaging – dat het niet alleen maar gaat om een muis die ze heeft gedood, maar om een geweldige muis die bijna op het punt stond te ontsnappen. Het is geen wreedheid maar ego waar ze plezier in heeft. Ze kan de muis meteen doden. Het is niet nodig hem van de ene kamer naar de andere kamer te laten gaan, van de ene plek naar de andere plek, maar dit geeft haar het idee: ‘Wat heb ik een geweldige macht. Hij kan wel goed zijn in ontsnappen, maar hij kent MIJ niet.’ En ten slotte doodt ze de muis. Dus de basisbehoefte van het eten van de muist is vervuld, en tevens is de grote behoefte aan ego gevoel, aan geweldig voelen, ook vervuld.

Ik heb een verhaal gehoord – je hebt er vast ook van gehoord – dat in een huis een kat zoveel muizen doodde dat ze uiteindelijk bij elkaar kwamen en de oude wijzen vroegen: ‘Wat moeten we doen?’

En een wijze oude muis zei: ‘Er is een eenvoudige methode: hang gewoon een bel om de nek van de kat zodat de bel rinkelt waar ze ook gaat en ervoor zorgt dat de muizen alert zijn.’

Een uitstekende oplossing, even perfect als vele oplossingen die door godsdiensten en politici gepropageerd worden; je kunt er geen enkel barstje in ontdekken.

Alleen zei een jonge muis: ‘Maar wie gaat deze geweldige taak uitvoeren?’

De wijze oude muis zei: 'Het is mijn werk om advies te geven. Ik geef eenvoudig raad, persoonlijk advies; voor de actie moet jij beslissen. Ik heb je een uitstekend advies gegeven. Wie het nu al of niet gaan doen – dat is jouw zaak.'

Dit is een welbekend verhaal, duizenden jaren oud. Maar ik heb het compleet gemaakt, want het is oud en het had wat nieuwe aanvulling nodig.

Dus het vindt opnieuw plaats – weer een grote bijeenkomst, weer hetzelfde advies. En in plaats van te zeggen dat het onmogelijk is, zegt een jonge muis: 'Prima, ik doe het.' Iedereen is geschokt, want het gaat tegen de traditie in. Het verhaal is eeuwenlang door gegaan – iedereen heeft gevraagd hoe je dat moet doen, en wie het gaat doen, en daar eindigt het verhaal. En deze dwaas zegt dat hij het doet!

Zij zeggen: 'Ken je het verhaal? Het is niet een nieuw verhaal, het is zo oud als de muizen. Voor ons hele verhaal zijn wij bij elkaar gekomen en onze ouders hebben geadviseerd. Je bent overigens de eerste idioot, dit is niet de manier om het verhaal te beëindigen.'

Maar de jonge muis zei: 'Idioot of niet, ik ga het doen.'

Zij zeiden allemaal: 'Maar dat doet het verhaal teniet!'

Hij zei: 'Wat er ook gebeurt – of het verhaal teniet wordt gedaan of niet – morgenochtend heeft de kat een bel om haar nek gebonden.'

Ze dachten allemaal dat hij gek was. Duizenden jaren hebben mensen over het verhaal gesproken, en het bereikt altijd hetzelfde punt en de bijeenkomst is uiteengegaan, want wat kan er gedaan worden? Wie kan het doen? Dit is vreemd... gewoon een generatiekloof. Hij begrijpt het oude verhaal niet, de traditionele orthodoxie – dat het nooit uitgevoerd is en het niet uitgevoerd kan worden. Maar wie legt het uit aan deze idioot die zegt: 'Morgenochtend zal je het zien?'

En de volgende ochtend hoorden ze de bel. 'Allemachtig!' Alle muizen keken uit vanuit hun holen. De bel was aan de nek van de kat gebonden, en de kat kwam eraan – heel erg verbluft want de bel rinkelde – en voordat ze een muis benaderde, glipte hij eenvoudig zijn hol in. Ze kon niet begrijpen wat er was gebeurd, hoe de bel om haar nek was komen te zitten. En tegen de avond stierf ze van de honger want geen enkele muis...

En alle muizen verzamelden zich en vroegen: 'Wat heb je gedaan? Je hebt het hele verhaal teniet gedaan, maar dat is prima want je hebt het echt gedaan!'

Hij zei: 'Het is een eenvoudige zaak. Ik sta eenvoudig verbaasd waarom het verhaal gedurende duizenden jaren niet is teniet gedaan. Ik ben gewoon naar buiten gegaan, naar een apotheek, en nam wat slaappillen mee terug en stopte die pillen in de melk die elke dag 's avonds aan de kat wordt gegeven. Ze viel in diepe slaap en het lukte mij de bel om haar nek te binden.'

En in de ochtend toen ze wakker werd, kon ze niet geloven wat er gebeurd was en ze kon hem niet losmaken – het is onmogelijk. Van nu af aan is het voor geen enkele muis nodig om bang te zijn voor een kat.

Een eenvoudige formule... Deze geweldige adviseurs en ouderen geven gewoon alleen maar advies. Ze zeggen niet precies wat er gedaan moet worden; ze geven enkel een geëigende procedure over van alles, en zeggen: 'Ga niet de verkeerde weg op.'

Als je wilt dat de mens niet wreed is, leer hem dan niet: 'Wees niet wreed. Wreedheid is gemeen, het is dierlijk. Het laat je niet echt menselijk zijn.' Dat kan zijn wreedheid onderdrukken, maar het komt er dan op een andere manier uit, door een of andere oorzaak. Pak het op de juiste manier aan.

Er zit angst in ieder mens die vernietigt. Er is angst dat het leven kort is en de concurrentie hard is, dus als jij niet gewelddadig genoeg bent, ga je een verliezer worden. Maar de werkelijkheid is dat alleen de geweldloze overwint, ieder ander is een verliezer.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Ziet u tekortkomingen in de leerstelling van tantra die ertoe neigen je het gevoel te geven dat tantrische methoden niet geschikt zijn voor ons?

Het is geen compleet systeem. Er is een fundamentele misvatting waar mensen in terechtkomen: ze ontdekken een geringe waarheid, een deel van de waarheid, en in plaats van het geheel te ontdekken, stellen ze zich voor met het resterende deel het gat te vullen. Omdat ze een deel van de waarheid hebben, kunnen ze argumenteren en kunnen ze erin slagen een systeem te ontwikkelen, maar het resterende deel is eenvoudig hun eigen verzinsel.

Alle systemen hebben dat gedaan. In plaats van de hele waarheid te ontdekken, is het de menselijke neiging te zeggen: 'Waarom je er druk over maken? We hebben een stukje gevonden wat genoeg is voor de uitstalkast, wat genoeg is om elke vijand die een vraag stelt tot zwijgen te brengen – en het resterende is enkel verzinsel.

Tantra heeft bijvoorbeeld gelijk dat seksuele energie de basisenergie is, dus deze energie moet in hogere vormen worden getransformeerd. Dat is waar. Maar wat er gebeurde, is dat ze nooit erg diep in meditatie gingen; meditatie bleef gewoon ondergeschikt. En de menselijke seksualiteit toont zich zo krachtig dat het in de naam van tantra eenvoudig een seksuele orgie werd.

Zonder meditatie moest dat wel gaan gebeuren. Meditatie had het meest elementaire moeten zijn want dat gaat de energie transformeren, maar dat werd bijzaak.

En veel mensen die seksueel pervers waren, seksueel onderdrukt, sloten zich aan bij de tantra school. Dit waren de mensen die al hun perversies meebrachten, al hun verdringingen.

Ze waren in geen enkele transformatie geïnteresseerd, ze waren er enkel in geïnteresseerd hun verdringingen kwijt te raken; hun belangstelling was eigenlijk seksueel.

Dus hoewel tantra een grond van waarheid heeft, kon het niet op de juiste manier gebruikt worden. En met een geweldige naam hebben ze niet het gevoel dat ze iets verkeerd doen; ze hebben het gevoel dat ze iets religieus doen, iets spiritueels.

Om twee redenen schoot tantra tekort. De ene was een innerlijke reden – dat meditatie niet het voornaamste punt was. Ten tweede had tantra geen speciale methode voor de geperverteerde en de onderdrukte, zodat eerst hun verdringingen en perversies tot kalmte worden gebracht en zij normaal worden. En zodra ze normaal zijn, worden ze ingeleid in meditatie. Alleen na diepgaande meditatie zouden ze in tantra experimenten mogen worden toegelaten. Het was een verkeerde regeling, dus de hele zaak werd, in naam van een belangrijk systeem, alleen maar een seksexploitatie.

Dat is wat vele therapeuten doen. Net een paar dagen geleden zag ik de advertentie van Rajen voor een tantra groep – met een obscene foto. Het trekt mensen aan want dit is echte pornografie. Waarom de moeite nemen enkel op papier afgedrukte foto's te gaan zien wanneer je echte mensen kunt zien die pornografie bedrijven? En Rajen heeft geen begrip van meditatie, hij heeft nooit gemediteerd.

En deze mensen zullen zich goed voelen, opgelucht, want de maatschappij erkent hen niet. In de groep wordt het ze toegestaan om alles te doen wat ze willen doen, heel veel verdringing wordt er dan uitgegooid en ze voelen zich ontlast en licht en ze voelen zich dankbaar dat ze een geweldig tantra experiment hebben doorgemaakt. En er was geen tantra experiment – het was eenvoudig een seksuele orgie. En binnen een paar dagen verzamelen ze opnieuw verdringingen omdat ze het buiten in de maatschappij niet kunnen doen. Dus worden ze permanente klanten, chronische tantrika's.

En de zogenaamde therapeuten beleven plezier aan het geld dat ze meebrengen. Zij hebben niets te verliezen, zij staan eenvoudig vrijheid toe. Ze beginnen met alle grote woorden die ik heb gebruikt – 'vrijheid', 'expressie',

‘geen verdringing’, ‘wees gewoon jezelf, en wees niet ongerust wat anderen denken’, ‘doe je eigen ding’. En die idioten gingen hun eigen ding doen! Mensen zouden eerst moeten worden ingeleid in meditatie en dan zouden ze moeten worden ingeleid in tantra methoden. Maar dit is geen tantra. Tantra methoden zijn totaal anders. Deze mensen die tantra geven, weten niets van tantra.

Ramakrishna bijvoorbeeld, mediteerde intensief, en telkens wanneer hij een seksuele aandrang voelde die zijn meditatie verstoorde, vroeg hij aan zijn vrouw Sharda – die een prachtige vrouw was – om naakt op een hoge kruk te gaan zitten, en hij ging dan voor haar zitten enkel naar haar kijkend, mediterend op haar totdat die seksuele aandrang afnam. En dan raakte hij de voeten van Sharda aan, zijn eigen vrouw, en bedankte haar met te zeggen: ‘Je hebt me enorm geholpen, wat zou er anders met mij gebeurd zijn? De aandrang had een zekere expressie nodig en enkel je gadeslaan was genoeg.’

De tempel van Khajuraho heeft prachtige standbeelden in alle mogelijke seksuele houdingen. Het was een tantra school die de tempel en die standbeelden heeft gemaakt. En het eerste wat de student moest doen, was mediteren op elk standbeeld – en ze zijn op een zodanige manier gerangschikt dat je vanuit de ene hoek in een cirkel om de tempel heen gaat. Het kan zes maanden duren, maar je moet elk standbeeld gadeslaan totdat je het enkel als een standbeeld kunt zien zonder seksualiteit erin – terwijl het een seksuele houding is. Maar enkel door het gade te slaan, het maandenlang zien, wordt het een puur kunstwerk, alle pornografie verdwijnt. Vervolgens ga je naar een volgende. En alle perversies van de menselijke mind zijn in de standbeelden gelegd.

En alleen wanneer je de hele tempel rond bent gegaan, laat de meester je toe in de tempel. Die zes maanden zijn immens qua meditatie en van enorme bevrijding, alle verdringingen zijn verdwenen: je voelt je absoluut licht. Dan laat de meester jou binnenkomen. En binnenin de tempel is geen seksueel standbeeld; binnenin de tempel is niets – leegheid.

Dan leert de meester je dieper in je meditatie te gaan die in de zes maanden is ontstaan, en je kunt nu heel diep gaan want er is geen belemmering, geen probleem, geen seksualiteit. En dit dieper in meditatie gaan zonder enige seksuele verstoring betekent dat de seksuele energie met de meditatie mee beweegt, niet er tegenin. Op die manier wordt ze getransformeerd en neemt hogere vormen aan.

Al deze zogenaamde therapeuten weten niets van tantra, weten niets van waarom het tekortschoot.

Maar ze zijn daarin niet geïnteresseerd, ze zijn erin geïnteresseerd van onderdrukte mensen te profiteren. En de onderdrukte mensen zijn blij omdat na een tantra sessie van zeven of tien dagen zij zich bevrijd voelen; ze denken dat dit een bepaalde spirituele groei is. Maar binnen twee of drie dagen is al die spirituele groei verdwenen, en staan ze klaar voor een volgende groep. Er zijn bepaalde mensen – je kunt ze ‘groupies’ noemen – die van de ene groep naar de andere groep gaan en weer naar een andere groep. Hun hele leven is gewoon een gaan van groep naar groep.

Net als hippies... maar je kunt ze ‘groupies’ noemen.